

Càn Ngài

Loan Pham

$\text{♩} = 65$

1. Có một ngày, con lang thang phố vắng. Nhìn mây trắng, nhưng lòng con trống
2. Có một thời, con đi trong tội lỗi. Nhìn màn đêm, nhưng tưởng rằng ánh
vắng. Có một chiều, con đi dâng thánh lễ. Mà sao thấy, tâm hồn con u
sáng. Có một thời, ghánh trên vai vật chất. Mà sao thấy, tâm hồn vẫn u
buồn. Rồi một ngày, trời giông bão mưa rơi. Nhìn cuộc đời, sao bao nỗi ê
buồn. Rồi một ngày, đời bão tố xô con. Nhìn lại mình, sao bao nỗi ê
chè. Rồi tìm về, về bên Cha yêu dấu. Nước mắt rơi, trái tim con cắn
chè. Rồi tìm về, về bên Cha yêu dấu. Nước mắt rơi, trái tim con cắn
Ngài. ĐK: Càn Ngài, xóa vết thương đau. Càn
Ngài.
Ngài, nâng đỡ trong đời. Và Ngài, đã đến bên
con. Lặng nghe, trái tim an bình.